

Зоран Кнежевић је рођен 1949. године у Осијеку, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је на Одсеку за астрономију Природно-математичког факултета у Београду 1972. године, магистрирао 1976. године, а докторирао 1989. године. У звање истраживач-сарадник изабран је 1985. године, научни сарадник постаје 1990, виши научни сарадник 1993, а научни саветник 1998. године. На Астрономској опсерваторији у Београду (АОБ) радио је од 1973. године, а од 2002. до 2014. године био је њен директор. У пензији је од 2016. године. За дописног члана Српске академије наука и уметности изабран је 2009. године, а за редовног 2015. године.

Био је члан бројних експертских тимова и комисија, рецензент научних пројеката, председник Матичног одбора за геонауке и астрономију. Руководио је већим бројем научних пројеката, укључујући два међународна пројекта, као и два пројекта САНУ. Од 2020. године је Генерални секретар САНУ, члан Извршног одбора и Председништва САНУ, члан Одељења за математику, физику и гео-науке, Академијског одбора за динамику климатског система Земље и дело Милутина Миланковића, Академијског одбора за српско питање и др.

У три мандата био је председник Националног комитета за астрономију. У Међународној астрономској унији је био члан Организационих комитета Комисије 15 (Физичке особине комета, астероида и метеора) и Комисије 7 (Небеска механика и динамичка астрономија). У периоду 2003-2009 био је секретар и подпредседник Комисије 7, а у периоду 2009-2012 председник Комисије 7. У истом периоду био је и члан Организационог одбора Дивизије I (Фундаментална астрономија) Уније, као и члан Унијиног Комитета за резолуције. Био је председник SREAC-а (Sub-Regional European Astronomy Committee). Члан је Међународне астрономске уније, Америчког астрономског друштва, Друштва астронома Србије и Друштва физичара Србије.

До сада је објавио 177 радова, одржао је 23 предавања по позиву на међународним и пет на националним конференцијама, уз још 55 предавања на међународним конференцијама. Био је члан Научних организационих комитета 25 међународних и националних скупова (6 пута као председник, ко-председник или модератор), више пута председавајући секција.

Од 2002. до 2014. године био је главни и одговорни уредник часописа *Serbian Astronomical Journal*, који је под његовим руководством 2013. године ушао на SCI листу, као и *Publications of the Astronomical Observatory of Belgrade*. Ко-уредник је два зборника радова скупова Међународне астрономске уније: IAU Colloquium 197 „Dynamics of Populations of Planetary Systems“ 2004. године, и IAU Symposium 310 „Complex Planetary Systems“ 2014. године, оба у издању Cambridge University Press-а, као и зборника „Dynamics of Planetary Systems“ 2009. године, и уредник зборника „Триста година од рођења Руђера Бошковића“ 2014. године у издању САНУ. У 2005. години био је члан уређивачког одбора Међународне астрономске уније. Рецензирао је радове за најпознатије међународне часописе (*Nature*, *Science*, *Icarus*, *Monthly Notices of the Royal Astronomical Society*, *Planetary and Space Science*, *Celestial Mechanics and Dynamical Astronomy*, *Earth, Moon and Planets*), као и за домаће часописе, зборнике и књиге.

Био је на студијским боравцима у двадесетак угледних научних институција у свету (Италија, САД, Француска, Јапан, Белгија, Бразил, Грчка итд.)

Предавач је на докторским студијама на Математичком факултету Универзитета у Београду, руководилац једне докторске и три магистарске тезе и председник и члан више комисија за одбрану теза на Математичком факултету Универзитета у Београду, опонент на одбрани тезе на Универзитету у Хелсинкију и рецензент теза на Универзитетима у Прагу, Пизи и Риму.

За свој научни и радни допринос је 1996. године добио награду за допринос развоју Астрономске опсерваторије, а 2013. године награду Астрономске опсерваторије за научни рад. Одлуком Међународне астрономске уније једном астероиду је дато његово име (*3900 Knežević*).

